

“Εφάρμοσε κάποιο σκληρό και κρύο πράγμα στα χέρια του Μπούρλεϊξ...”

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟΥ W. JACOBS

“Ο Τράϊτον Μπούρλεϊξ σηκώθηκε από την πολυθρόνα που καθότανε δίπλα στο τζάκι, πήρε ένα πούρο απ’ το κουτί που είχαν ο’ ένα τραπεζάκι και ξαναγύρισε κ’ έκατσε.

Τό δωμάτιο αυτό του τρίτου πατώματος, στο πίσω μέρος του σπιτιού, ήταν συγχρόνως βιβλιοθήκη, δωμάτιο εργασίας και καπνιστήριο, άποτελούσε δηλαδή μέρος ενός διαμερισματος που είχαν κληρονομήσει προ δέκα χρόνων ο Τράϊτον Μπούρλεϊξ και ο Τζέιμς Φλέτσερ από ένα μακρινό τους συγγενή.

Οι δύο άνδρες που έδουλευαν συνεταιρικά ως τώρα φιλονεικούνταν με πείσμα. “Ο Φλέτσερ ήθελε να διώξει απ’ την εργασία τον Μπούρλεϊξ, ο όποιος με διάφορες κλοπές που έκαμε είχεν εκθέσει την υπόληψι του Οίκου.

— Είμαι τίμιος άνθρωπος, έλεγαν ο Φλέτσερ, και όταν συγκεντρώνω ένα ποσό αρκετό για να πληρώσω όλα σου τα υπεξαίρεσες τότε θα δής το μέγεθος της καλοσύνης μου.

— Είνε περιττό να κάνεις δάνεια. Μπορούμε εύκολα να πληρώσουμε τους τόκους κι’ άμα περάση κάμποσος καιρός κανονίζουμε και το κεφάλαιο, έλεγαν ο Μπούρλεϊξ.

— Αυτά μου τα είπες κι’ άλλοτε. “Αλλά κ’ εγώ σου άπαντώ ότι σου άπάντησα κι’ άλλοτε Δέν έννοώ να μερδευτώ μαζί σου σε παλιανθρωπιές. Θα τά πληρώσω όλα μέχρι τελευταίας πεντάρας σώζοντας έτσι την υπόληψι του οίκου μας. “Ενα πράγμα όμως έχω ακόμα να σου πω : δέ θέλω να δώ να ξανακατήσεις τό πόδι σου εδώ !

— “Αλήθεια ; είπες ειρωνικά ο Μπούρλεϊξ κορφωρός από τή λύσσα του.

— “Αλήθεια! άπάντησε ο άλλος. “Αλλιώς θα σε ρίξω στο κάτεργο και στην άτιμία ! Μή με κοιτάς έτσι άπειλητικά. Δέ με φοβίζεις!

— “Αφού μου είπες τόσα και τόσα, είπε ο Φλέτσερ, δέ μου λές τώρα τι θά κάνω εγώ για να ζήσω ;

— “Έχεις πρώτης τάξεως υγεία και δυο χέρια δυνατά, άπάντησε ο Μπούρλεϊξ. “Θά σου δώσω και διακόσες λίρες. “Υστερ’ απ’ αυτό πιστεύω να με ξεφορτωθής. “Αν τις θέλεις τώρα στις δίνω άμέσως.

“Έβγαλε από την τσέπη του τό πορτοφόλι του κ’ έβγαλ’ ένα μάτσο τραπεζογραμμάτια. “Ο Μπούρλεϊξ κοιτώντας τον ψυχρά άπλωσε τό χέρι και πήρε εκείνα που ο Φλέτσερ του άφησε στο τραπέζι.

— “Η κυρία Μάρλ έβγήκε έξω ; ρώτησε άξαφνα ο Μπούρλεϊξ.

“Ο Φλέτσερ κούνησε τό κεφάλι του καταφατικά και είπε :

— Ναι, και δέ θα ξαναγυρίση άπόψε. “Έπηγε μαζί με τή Ζάβ σ’ ένα φιλικό σπίτι, άπ’ όπου θα ξαναγυρίσουν στις δέκα μισήν τό πρωί.

— Τότε θα μου επιτρέψης να δειπνήσω για τελευταία φορά εδώ ; ρώτησε ο Μπούρλεϊξ, σηκωνόμενος απ’ τή θέση του.

— “Αν παραστή ανάγκη να βγω εγώ έξω, άπάντησε ο άλλος, δέν μπορείς νά μείνεις έσύ εδώ.

“Ο Μπούρλεϊξ διάσχισε τό δωμάτιο κ’ έκλεισε τήν πόρτα. “Όταν ξαναγύρισε ο Φλέτσερ στάθηκε όρθιος μπροστά του. “Ο Μπούρλεϊξ άπλωσε τό χέρι του στον τοίχο και ξεκοίμησε από κει ένα κοινό γιαπωνέζικο σπαθί, που τ’ έβγαλε από τή φιλιπινσιάνη θήκη του. “Έπειτα προχώρησε προς τό συνέταιρο του.

— Για τελευταία φορά, Φλέτσερ, θ’ άνακαλέσεις τις άποφάσεις σου, του είπε άγρια.

— “Άφησε κάτω τό σπαθί ! είπε ξερά ο άλλος.

— Πρόσεχε ! γιατί δέν άστειεύομαι.

— Όχι κ’ εγώ άστειεύομαι.

Μόλις έδωσε τήν άπάντηση αυτή ο Φλέτσερ έστριψε πίσω για να βρη ένα όποιοδήποτε όπλο, μα δέν πρόφτασε γιατί τό σπαθί του Μπούρλεϊξ χώθηκε όλο στο στήθος του. “Ο Φλέτσερ θέλησε ν’ άπλώση τά χέρια, μα τ’ άφησε να πέσουν άτονα και ξαπλώθηκε κάτω στο πάτωμα.

“Ο Μπούρλεϊξ βλέποντάς τον άκίνητον έμεινε για μιά στιγμή κατάληκτος, έπειτα έβγαλε τό μαντίλι του από τήν τσέπη για να σκουπίση τό σπαθί, μα, άφού σκέφτηκε, τό ξανάβαλε στην τσέπη του, πετώντας τό όπλο στο πάτωμα.

Από ένα αναθόριστο φόβο, έκανε πίσω ως τήν πόρτα ως ότου τό πτώμα δέ φαινότανε πιά, κομμιμένο πίσω από τό τραπέζι. Τότε λυτρωμένος πιά από τό τρομερό αυτό θέαμα μπόρεσε να σκεφθί πιά λογικά. “Έσκυψε κ’ έξέτασε με τήν μεγαλειότερη προσοχή τά ρούχα του και τά παπούτσια του. “Έπειτα διάσχισε τήν κάμαρη, άποστρέφοντας τό κεφάλι του από τό πτώμα, κ’ έβησε τό γράκι.

Βγήκε έξω και στάθηκε μιά στιγμή στο κεφαλόσκαλο για να σκεφθί.

“Έπειτα άναψε ένα σίγρτο και άφού πέρασε στα σκοτεινά τή βιβλιοθήκη μπήκε μέσα στην κάμαρά του. “Εκει άφού μισανόισε τό παράθυρο έκατσε στην άκρη του κρεβατιού του και προσάφησε να σκεφθί. Είχε άκόμη όκτώ ώρες ως που να ημερολόγη. “Οκτώ ώρες και διακόσες λίρες σε τραπεζογραμμάτια μικρών αξιών. “Ανοιξε τό χρηματοκιβώτιο του και πήρε όλο τό ρευστό χρήμα που εΐτανε μέσα

καθώς και μερικά κοσμήματα.

Και τώρα τι θα έκανε. Θα νοίκιαζε πρώτα πρώτα ένα διαμέρισμα σε μία λαϊκή συνοικία και θ' άφηνε να μεγαλώσουν τα γένητα του. Έπειτα, αφού το έγκλημα ξεχνότανε κάπως, θα πήγαινε στο εξωτερικό και θα ξαναρχιζε μία νέα ζωή.

Σηκώθηκε κι' άρχισε να βαδίζει νευρικά μέσ' στο δωμάτιο.

***

Το μικρό ρολόι που ήταν άπάνω στο τζάκι σήμανε μία κι' άμέσως και το ρολόι της βιβλιοθήκης, πιά επίσημα αυτό, επανέλαβε το χτύπο.

Έσπίρτης' ο τρόμος του έκοψε την άναπνοή. Κάποιος κρότος άκούστηκε στη σκάλα' έπειτα κι' άλλος. Άνοιξε την πόρτα κι' έτόλμησε να ρίξει μία ματιά. Συγχρόνως μία φωνή διαπεραστική άντηχησε στη σκάλα. 'Ο Μπούρλεϊζ ρίχτηκε πίσω κι' άρχισε να τρέμει ολοκληρως, ως ότου κατόρθωσε να σκεφθί πως εΐταν ή γάτα του σπιτιού που νιαούρισε. Μά μήπως είχε γελαστεί;

Με μία μεγάλη προσπάθεια βελήσεως, ένίκησε τους τρόμους του κι' άνοιγόντας την πόρτα άποφάσισε να πάη να δει περί τίνος έπρόκειτο. Το φως της πόρτας έπεφτε θαμπά στο κεφαλόσκαλο. Έβριζε δειλάειε ματιές στις σκοτεινές γωνιές, δεξιά κι' άριστερα. Έΐταν παραίτηση ή ή πόρτα του δωματίου του Φλέτσερ έκλεισε την όρα που αυτός την κοιτάζε; Έΐταν παραίτηση ή στ' άλήθεια είδε το χερουλι της πόρτας να στρέφεται; Κοιτάζοντας συνεχώς την πόρτα, προχώρησε για να βρειωθί ότι κανείς δέν είχε βγή έξω, ότι κανείς δέν τον παρακολουθούσε. Τότε παρ' όλιγο να πση κάτo, παρ' όλιγο να τρελλάθη. 'Η πόρτα της βιβλιοθήκης που θυμότανε πολύ καλά ότι την είχε κλείσει, εΐταν τώρα μασώνιχη. Του φάνηκε πως άκουσε ένα έλαφρό θόρυβο μέσα, μά στη διανοητική κατάσταση που βρισκότανε δέν εΐτανε και βέβαιος γι' αυτό. Τότε καθαρά, πολύ καθαρά πιά, άκουσε το σφάξίμο μιάς καρτέκλας προς τον τοίχο.

Με χίλιες δυό προφυλάξεις έπροχώρησε ως την πόρτα. Έπιασε το πόμολο και την έκλεισε με δύναμη. Την κλείδωσε κατόπιν κι' άρχισε να κατεβαίνει τις σκάλες τέσσερες τέσσερες σαν τρελλάος.

Μία τρομακτική κραυγή άκούστηκε μέσα στη βιβλιοθήκη και δυό βαριά χέρια που έσπρωξαν την πόρτα. 'Ο Μπούρλεϊζ είχε φτάσει στην μέση της σκάλας και στάθηκε για ν' άκούση. Τά χτυπήματα στην πόρτα έπαψαν μά ή φωνή ίκέτηκε δυνατά να τόν άφήσουν να βγή έξω.

Άμέσως ο Μπούρλεϊζ κατάλαβε τι είχε συμβεί και τι σημασία μπορούσε να έχη αυτό γι' αυτόν. 'Όταν έβγήκε έξω είχε άφσει την δξώπορτα άνοιχη και κάποιος άλλης εν τώ μεταξύ είχε πη μέσα στο σπίτι. Τώρα δέν υπήρχε κανείς λόγος να φύγη, δέν είχε να φοβηθί πιά το σχοινί της κρεμάλας, ούτε το άλαχος του κατέγρου. 'Ο ήλιθιος αυτός που εΐταν κλεισμένος μέσα στη βιβλιοθήκη τον είχε σώσει. Ξαναγέβηκε πίσω άπάνω τη στιγμή ακριβώς που ο αιχμάλωτος μέσ' στις άπεγνωσμένες του προσπάθειες για να φύγει είχε ξεκολλήσει το πόμολο της πόρτας χωρίς να την άνοιξη.

— Ποιος εΐνε μέσα; φώναξε ο Μπούρλεϊζ δυνατά.

— Άνοιχτε μου! ίκέτηκε ο άλλος σαν τρελλάος. Για την άγάπη του Θεού, άνοιχτε μου! Εΐν' ένας νεκρός εδω μέσα!

— Μείνε όπου βρεσκαί! άπάντησε σκληρά ο Μπούρλεϊζ. Έν δοκιμάσης να βγής έξω θά σε σκοτώσω οά σκυλλά.

Άντι άλλης άπάντησε ένα τρομακτικό χτύπημα άκούστηκε άπάνω στη κλειδωνιά. 'Ο Μπούρλεϊζ έβγαλε το πιστόλι του και σκεπτόντας ακριβώς στο μέτρο που υπολόγιζε να εΐνε το στήθος του άγνωστου έπυροβόλησε μεσ' απ' την πόρτα.

Μετά την έκτυροσκορηση ο Μπούρλεϊζ κατέβηκε τη σκάλα τρέχοντας κι' άνοιγόντας την δξώπορτα διάπλατη, άρχισε να φωνάζη βοήθεια μ' όλη του τη δύναμη.

Ένας πόλιμαν που περιπολούσε εκεί κοντά κι' ένας άρχιφύλαξ έτρεξαν. 'Ο Μπούρλεϊζ, αφού τους έδωσε μερικέσ άσυνάρτητες εξήγησεις, άνέβηκε γρήγορα τη σκάλα, προσκαλώντάς τους να τον άκολουθήσουν, και σταμάτησε μπρός στην πόρτα της βιβλιοθήκης.

'Ο αιχμάλωτος εΐταν άκόμα μέσα κι' έξακολουθούσε τις άπεγνωσμένες προσπάθειες του για να συντριψη την κλειδωνιά της δυνατής δρύινης πόρτας. 'Ο Μπούρλεϊζ δοκίμασε ν' άνοιξη με το κλειδί, μά ή κλειδωνιά είχε πιά χαλάσει. 'Ο άρχιφύλαξ τότε έκανε ένα δυό βήματα πίσω και πέφτοντας στην πόρτα με την άπνη την έρριξε κάτω.

Μπήκε μέσα σκοντάροντας κι' άκολουθούμενος από κοντά από τον ύπιστάμενο του. Άμέσως κι' οι δυό φώτισαν με τά φανάρια τους το δωμάτιο. Ένας άντρας μαζεμένος πίσω από την πόρτα, δοκίμασε να περάσει μεσ' απ' τους δυό και να φύγη, μά οι άστυνομικοί του ρίχτηκαν και μά πάλη έπακολούθησε μεταξύ τους.

'Ο Μπούρλεϊζ, είχε σταθεί στο κατώφλι και παρακολουθούσε ψυχρά τον άγώνα τους, προετοιμαζόμενος για ότι έμελλε να έπακολουθήη και για το όλο που έπρεπε να παΐξη. Οι τρεις άντρες κυλιόταναν κάτω. Ένας γδουπος άκούστηκε κι' έπειτα ένας κρότος ζερός και μεταλλικός. Τέλος ή ύψηλή σιλουέττα του άρχιφύλακα άνορθώθηκε. 'Ο πόλιμαν γονατιστός είχε το πόδι του άπάνω στο στήθος του άγνωστου. 'Ο άρχιφύλαξ άναψε το φως.

'Ο Μπούρλεϊζ έπροχώρησε κι' έκοιτάξε μ' άγόνια τόν άγνωστο που εΐταν μολοπιόθυμος. Έΐταν ένας άνθρωπος κοντός και γονατός, με το πρόσωπο χλωμό και λερωμένο. Έΐχε το χέλι του κομ-

μένο κι' ένα μικρό ονάκι αίματος κυλούσε στο λαιμό του. 'Ο Μπούρλεϊζ έβρισε ένα γοργό βλέμμα άπάνω στο τραπέζι. Το τραπέζο-μάντηλο είχε παρασφρθεί κατά την πάλη κι' είχε πέσει άκριβώς στο μέρος όπου για τελευταία φορά είχε δει το πτώμα του Φλέτσερ.

'Ο αιχμάλωτος έκίνηη τη στιγμή σήκωσε με κόπο το κεφάλι του και κοιτάξε με τρόμο αυτούς που τον περιτοίχιζαν.

— Τι με θέλτε; ρώτησε τρέμοντας. Δέν εΐνε δέκα λεπτά που μπήκα σ' αυτό το σπίτι. Σας το όρκίζομαι. Α ύ τ ο εΐταν εκεί όταν έγω μπήκα μέσα. Μόλις το είδα, έκανα να φύγω, αλλά με κλείδωσε μέσα.

— Α ύ τ ο εΐταν εκεί... τι εΐταν εκεί; ρώτησε ο άρχιφύλαξ.

— Α ύ τ ο! άπάντησε ο άγνωστος με τρόμο.

'Ο άρχιφύλαξ άκολουθώντασ την κατεύθυνση των μαύρων καιπερίτρομων ματιών του άγνωστου έσπυρε προς το τραπέζι: τότε άφήνοντας μία κραυγή φρίκης, πέταξε το τραπέζομάντηλο στη μαντα.

'Ο Μπούρλεϊζ έβγαλε ένα έπιφώνημα τρόμου και στηρίχτηκε τρεκλιώντας άπάνω στον τοίχο.

— Μη φοβάστε, κύριε, μη φοβάστε, εΐνε συγκατατόντάς τον. Γυρίστε άλλο το κεφάλι σας' μά ποιος εΐνε αυτός;...

— 'Ο φίλος μου Φλέτσερ, τραύλισε ο Μπούρλεϊζ με προσπάθεια.

Έμεινε κι' οι δύο μαζι έδω...

Έπειτα στρεφόμενος προς το λαποδότη.

— Παληάνθρωπε! φώναξε.

— Έΐταν πεθαμένος όταν έγω μπήκα εδω μέσα! φώναξε εκείνος.

Έΐταν εκεί, στο πάτωμα, νεκρός και μόλις τόν είδα θέλησα να φύγω. Άλήθεια, οας τóρκιζομαι! Δέ θά φώναζα άν τόν είχα σκοτώσει έγω...

— Καλά, καλά, φτάνει εΐπε ο άρχιφύλαξ θυμωμένος. Έπειτα άπλώνοντας το χέρι του προς το πάτωμα, πήρε το γιανπωλέκιο σπαθί που εΐταν χάμο.

— Αυτό το σπαθί εΐταν κρεμασμένο στον τοίχο, στη μέση αυτής της πανοπλίας, εξήγησε ο Μπούρλεϊζ. 'Όταν άφρησε το Φλέτσερ εΐταν κρεμασμένο άκόμα...

— Πόση ώρα εΐνε παρασμένη από τότε; ρώτησε ο άρχιφύλαξ.

— Δέ θυμάμαι άκριβώς, ίσως μά ώρα, ίσως μισή. Έπήγα κατόπιν στην κάμασή μου.

'Ο άγνωστος τότε σήκωσε, καθώς εΐταν καταγής, λίγο το κεφάλι του και τόν έκοιτάξε με προσοχή.

— Έσ' τόν σκότωσεσ! εΐπε μ' ένα τόνο άγριο.

Έσ' τόν σκότωσεσ και θέλης τώρα να πάρης έμένα τον λαιμό σου.

— Σώπα, άθλιε! διάταξε ο άρχιφύλαξ, ο όποιος πηλάσσει το Μπούρλεϊζ.

— Δέ οας χρειάζεται πιά αυτό, του εΐπε δείχνοντας του το πιστόλι που κρατούσε ο Μπούρλεϊζ άκόμη στα χέρια του και, πέροντάς το με τρόπο, το έβαλε στήντάση του.

— Έχετε γδαρθεί στο χέρι, του εΐπε.

'Ο Μπούρλεϊζ σήκωσε γρήγορα τά χέρια του, το ένα κατόπι του άλλου.

'Ο άρχιφύλαξ έπιασε τά χέρια του και σφίγγοντάς τά άεαψαν, έβγαλε γρήγορα κάποιο πράγμα σκληρό και κρύο που το έράμωσε στα χέρια του Μπούρλεϊζ και καθώς τόκλεισε κατόπιν άφρισε ένα ξερο κρότο. Έΐταν χειροπέδες!

— Βγάλε μου τις χειροπέδες! φώναξε τ'ότ' έκρινεσ με μά φωνή πνιγμένη. Τρελλάηκατε! Βγάλε μου τις χειροπέδες!

Άντι άπάντησεσ ο άρχιφύλαξ τόν άρπάξε με δύναμη και κοιτώντας τον καλά στο χλωμασμένο του πρόσωπο και στα φλογισμένα του μάτια, τόν έσπρωξε ως την πόλη άχη του δωματίου.

— Κόλλινε! φώναξε τότε τόν άπολιμαν.

— Διατάξτε! εΐπε κεινος έκπληκτος για τά συμβαίνοντα.

Πήγαινε γρήγορα να φωνάξη το γιαντό που κάθετα στη γωνιά του δρόμου αυτός ο άνθρωπος δέν εΐνε νεκρός και μού φανέρωσε την άλήθεια.

'Ο Μπούρλεϊζ μαζεμένος σε μία γωνιά κοιτούσε σαν άνθρωπος ύπνωσμένος. Εΐδεν τόν πόλιμαν να γυρίζει μαζί με το γιαντό λαχανασμένοι, εΐδεν τους τρεις άντρες να γέρονουν πάνω από το Φλέτσερ, εΐδεν τέλος τά μάτια του θύματός του ν' άνοιγουν και τά χέλι του να σαλεύουν, έμφ' ο άρχιφύλαξ κρατούσε σημείωση των όσων έλεγε. 'Ο πόλιμαν τόν έπληρούσε σε λίγο κι' έβαλε το χέρι στον όμο του κι' έκείνος τότε ύπακούοντας στην άπνη διαταγή του τόν άκολούθησε στη φυλακή... W. W. Jacobs

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΙΝΙΚΗΝ ΓΑΩΣΣΑΝ

Εΐς την Κινεζικην διάλεκτον μία στιγμή επάνω από μία γραμμή σημαίνει άνοθεν, ή ιδία στιγμή από κάτω, κάτωθεν. Γραμμή κοιμένη στη μέση από άλλη κάτωθεν σημαίνει το μέσον. Τρεις άνθρωποι ο ένας πίσω από τόν άλλο παριστάνουν το ρημα άκολουθού. Δυο μορφές γυναικων βαλμένες ή μία άπάνω στη άλλη σημαίνουν φιλονεικία. 'Ο ήλιος πίσω από ένα δένδρο σημαίνει την άνατολήν, ένα πουλι στη φαλίη του τη δούα. Ένα μάτι και νερό σημαίνουν τά δάκρυα, μά πόρτα κι' ένα αυτί το ρημα άκούω. Γενικώς ως σημεία της γραφής τών Κινεζων χρησιμοποιούνται διάφορες εικόνας.

Εΐς το Γραφείον μας παλούνται προς δρ. 5 έκαστον άντίγραφο του 2ου φύλλου του «Μπουκέτου», το όποιον εΐχεν έξαντληθεί.

